

**СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ
Факультет транспорту та будівництва
Кафедра логістичного управління та безпеки руху на транспорті**

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до кваліфікаційної роботи
освітньо-кваліфікаційного рівня магістр**

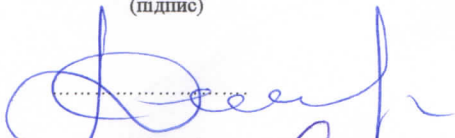
спеціальність 275 «Транспортні технології (за видами)».
освітня програма «Транспортні технології на автомобільному транспорті»

на тему: «Організація автомобільних перевезень зерна в міжнародному
сполученні з урахуванням оптимізації маршруту доставки»

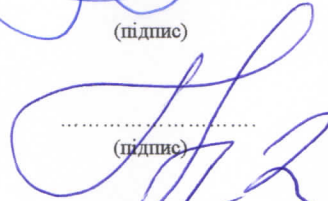
Виконав: студент групи ОПАТ-21дм
Білоус О.Г.

.....
(підпис)

Керівник: ст. викладач Водолазський О.О.

.....
(підпис)

Завідувач кафедри: проф. Чернецька-Білецька Н.Б.

.....
(підпис)

ЗМІСТ

ВСТУП	2
РОЗДІЛ 1. ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ, ЩОДО ТРАНСПОРТУВАННЯ СІЛЬГОСП ПРОДУКЦІЇ	5
1.1 Сучасний стан сільського господарства	5
1.2 Загальні положення та обов'язки суб'єктів перевезення вантажів	9
1.3 Правове регулювання перевезення вантажів	11
1.4 Висновок до першого розділу	16
РОЗДІЛ 2. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕРЕВЕЗЕННЯ ЗЕРНА	17
2.1 Технологічний процес перевезення зерна	17
2.1.1 Перевезення зерна автотранспортом	17
2.2 Характеристика засобів механізації завантаження та розвантаження зерна	21
2.3 Вибір рухомого складу	22
2.3.1 Обсяги зерновозів для зерна	25
2.3.2 Методики перевірки зерновозів для транспортування зерна	Ошибка!
Закладка не определена.	
2.4 Висновок до другого розділу	36
РОЗДІЛ 3. МІЖНАРОДНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ	37
3.1 Перевезення зерна у міжнародному сполученні	38
3.1.1 Перевезення зерна у міжнародному сполученні під час війни	41
3.2 Розробка маршруту міжнародного сполучення	Ошибка! Закладка не определена.
3.2.1 Розрахунок основних параметрів перевезення	Ошибка! Закладка не определена.
3.2.2 Витрати на перевезення зерна автомобільним транспортом	Ошибка!
Закладка не определена.	
3.2.3 Розклад руху за маршрутом	51
3.3 Система контролю	Ошибка! Закладка не определена.
3.3.1 Відмінності правил, штрафні санкції ..	Ошибка! Закладка не определена.
3.3.2 Спількування з дорожньої інспекцією	60
3.3.3 Основні рекомендації	61
3.4 Документи	62
3.5 Висновок до третього розділу	69
РОЗДІЛ 4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ	71
4.1. Вимоги пожежної безпеки при технологічних операціях з вантажем	75
ВИСНОВКИ	78

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	80
---	-----------

ВСТУП

Актуальність теми.

На сучасному етапі переходу до ринкових відносин виникає потреба прискореного розвитку виробничої інфраструктури, зокрема транспорту, що забезпечує надійне перевезення матеріальних ресурсів. В умовах конкурентної боротьби рівень попиту на транспортні послуги визначається якістю сервісу, оскільки його підвищення дозволяє збільшити ефективність виробництва і відповідно доходи колективів підприємств, що користуються такими послугами.

Сучасність України це те, що спостерігається підвищення рівня автомобілізації (широке застосування автомобілів) та ущільнення населення в великих містах, що призводить до більшого будівництва різних об'єктів. В таких умовах збільшується потреба в перевезенні вантажів пов'язаних з створенням чи транспортування готової продукції. Таким чином виникають нові завдання, пов'язані з безпекою транспортування різних видів вантажів.

При транспортуванні вантажів, ціна помилки водія є надзвичайно високою, оскільки аварія, яка може статися за участю транспортних засобів, мають тяжкі наслідки, як для людей так і для навколишнього середовища [1].

Транспорт — одна з найбільш важливих галузей господарства України. Він забезпечує виробничі і невиробничі потреби матеріального виробництва, а також населення в усіх видах перевезень. Транспорт виступає необхідною передумовою функціонування як матеріального виробництва, так і сфери обслуговування.

Виробниче значення транспорту визначається об'єктивною необхідністю переміщення вантажів від місця виробництва до місць споживання. Головною задачею транспорту являється своєчасне, якісне і повне задоволення потреб підприємств і населення в перевезеннях. Робота транспорту є не новий продукт, а переміщенні вантажів і людей. Своєю діяльністю транспорт продовжує виробничий процес промисловості й сільського господарства у сфері обігу.

Для ефективної роботи транспорту необхідно:

- забезпечити розвиток єдиної транспортної системи країни, її взаємодію з іншими галузями господарств, удосконалювати логістичне управління всіх видів транспорту, зменшувати нераціональні перевезення, скорочувати строки доставки вантажів і забезпечувати їх збереження, навіть в часи війни;
- застосовувати нові методи перевезення вантажів, збільшивши об'єм перевезень в контейнерах і в пакетному вигляді;
- розвивати і вдосконалювати централізовані автомобільні перевезення, підвищити ефективність використання автотранспортних засобів, в першу чергу за рахунок широкого використання причепів і напівпричепів, скорочення невиробничих простоїв, порожніх пробігів автомобілів і нераціональних перевезень.

Транспорт сприяє суспільному територіальному поділу праці, формуючи зв'язки між населеними пунктами та всередині їх. Без транспорту неможлива інтеграція України у загальносвітову економічну систему.

Транспорт повинен сприяти як найшвидшій інтеграції України в загальноєвропейську економічну систему, що потребує створення залізничних та автомобільних шляхів. Наша країна потребує модернізації старих та будівництва нових транспортних магістралей міжнародного значення.

Транспорт відіграє надзвичайно важливу роль у формування зовнішньоекономічних зв'язків України. Без транспорту неможлива інтеграція України у загальносвітову економічну систему. Він формує економічні, культурні та інші зв'язки, а також прискорює соціально-економічний розвиток суспільства.

Вантажний транспорт — галузь виробничої інфраструктури. Не виробляючи безпосередньо матеріальної продукції, вантажний транспорт є четвертою галуззю матеріального виробництва після видобувної, переробної промисловості і сільського господарства. Жодна з названих трьох основних галузей матеріального виробництва не здатна функціонувати без транспортного забезпечення. Продукт тільки тоді готовий до споживання, коли він доставлений до споживача. Потреби у переміщенні вантажів постійно зростають.

Мета і завдання дослідження.

Метою роботи є дослідження теоретичних та практичних аспектів, обґрунтування практичних рекомендацій щодо удосконалення міжнародних перевезень вантажів. Метою є проаналізувати стан роботи сільського господарства та організацію транспортування зерна автомобільним транспортом.

Основним завданням магістерської роботи є розрахунок маршрутів доставки зерна в міжнародному сполученні.

Транспортування зерна вимагає багато уваги на світовому рівні, тому далі розкриваються такі теми: загальні положення та обов'язки суб'єктів перевезення, перелік та умови перевезення вантажу в обмежених кількостях, маркування, оформлення перевізних документів, вимоги до автотранспорту, які використовуються для перевезення зерна, положення щодо навантаження, вивантаження, перевезення, особливості перевезення зерна. Викладено вимоги міжнародного законодавства у сфері перевезення зерна, сучасні підходи до організації сповіщення і ліквідації аварійних ситуацій, охорона праці.

Об'єктом дослідження є процеси міжнародних перевезень вантажів.

Предметом дослідження є теоретичні, науково-методичні, практичні аспекти аналізу, оцінювання та удосконалення міжнародних перевезень вантажів.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в наступному:

Удосконалено модель руху автотранспорту різномірної структури на міжнародному сполученні, що дозволяє мінімізувати експлуатаційні витрати і час.

Практичне значення отриманих результатів наступне:

Сформований комплекс моделей дозволяє реалізувати та автоматизувати логістичні технології передавання в середовище інформаційно-керуючої системи (ІКС) данні, щодо транспортованої продукції та транспортних засобів. Розроблені технології обслуговування автопотягів дають можливість знизити час на простоях в кордонних колійках приблизно на 10%, а експлуатаційні витрати – на 11%.

1. ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ, ЩОДО ТРАНСПОРТУВАННЯ СІЛЬГОСП ПРОДУКЦІЇ

1.1 Сучасний стан сільського господарства

Сільське господарство є однією з основних галузей народного господарства, оскільки виробництво продуктів харчування – перша умова життя безпосередніх виробників. Водночас воно є сировинною базою легкої та харчової промисловості.

Тут зосереджено близько 30% основних виробничих фондів; працює майже третина загальної чисельності працівників, зайнятих у народному господарстві; виробляється третина національного доходу, формується 70% роздрібного товарообігу.

Аналіз обсягів виробництва зернових в Україні показує, що в даний час спостерігається їх стійке зростання. Так, при світовому виробництві зернових у сезоні 2018/2019 р.р. 2,12 млрд. т. Україна займає 7-му позицію після США (432 млн. т.), Китаю (397 млн. т.), ЄС (287 млн. т.), Індії (142 млн. т.), Російської федерації (107 млн. т.) і Аргентини (78 млн. т.) [3]. За останні 13 років виробництво зерна в Україні зросло в 2,6 рази – з 29,3 млн. т. в 2007 р. до рекордних 75,1 млн. т. в 2019 р., коли було зібрано 28,3 млн. т. пшениці, 35,8 млн. т. кукурудзи, 8,9 млн. т. ячменю, 0,7 млн. т. зернобобових, 0,3 млн. т. жита, 0,3 млн. т. вівса, 0,1 млн. т. гречки, 0,2 млн. т. проса, 0,56 млн. т. гороху. Динаміку зміни обсягів виробництва зерна наведено на рис. 1.1 [4].

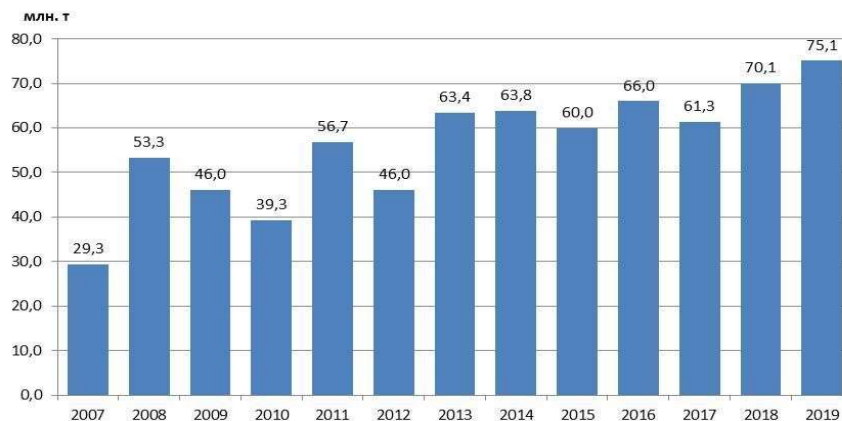

Рис. 1.1 - Динаміка обсягів виробництва зерна в Україні

Продукція АПК є однією з основних статей експорту. Порівняльні переваги української економіки зосереджуються головним чином у сільському господарстві. За оцінками експертів, Україна належить до числа країн із найвищим рейтингом щодо потенціальних можливостей у сільському господарстві. Основною складовою цього потенціалу є концентрація найродючіших у світі чорноземів (понад 65% ґрунтового покриття країни), достатньо висока кваліфікація і відома у всьому світі працелюбність українських селян. За умов інтенсифікації розвитку Україна має цілком реальні можливості приєднатися до групи країн – основних виробників сільськогосподарської продукції.

Дослідження підтверджують, що використання значних наявних можливостей України для виробництва сільськогосподарської продукції може створити значний експортний потенціал країни.

Рис. 1.2 – Експорт з України сільської продукції.

Проте сьогодні сільськогосподарське виробництво і в цілому агропромисловий комплекс України перебувають у центрі суспільної уваги.

Останнім часом стрімко зросли ціни на продовольство — такі явища викликають у населення України велику стурбованість і загострюють соціальну напруженість. Творча і трудова активність людини визначаються не тільки суспільними свободами та правовою захищеністю, а й якістю життя, основним показником якого виступає здоров'я окремої людини і всього суспільства.

За обсягами експорту зерна Україна стабільно займає лідируючі позиції серед країн-експортерів, а в сезоні 2019/2020 поступилася лише США (120 млн. т.) та ЄС (64 млн. т.), покриваючи при цьому 14% від світових обсягів експорту (394 млн. т.) [3, 4]. Варто зазначити, що зерно є найбільшим джерелом валютних надходжень в Україну. Так, частка зернових у загальному обсязі експорту за 10 років зростає з 4,8% (2,5 млрд. USD) у 2010 р. до 19,2% (9,6 млрд. USD) у 2019 р., випередивши, навіть, експорту чорних металів (17,5%). [4].

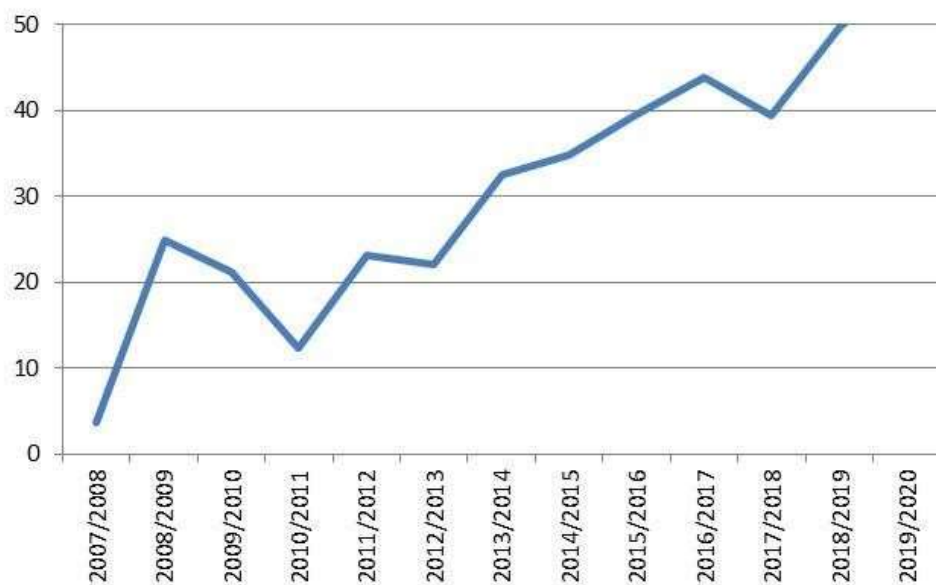

Рис. 1.3 - Динаміка експорту зернових в Україні, млн. т.

Експорт аграрної продукції в цілому і зернових, зокрема, зернових планується щорічно збільшувати на 3 ... 4% [1, 7, 8]. Згідно з оцінками Міністерства аграрної політики і продовольства обсяги експорту зерна до 2022 р. планується привести до рівня 50 млн. т. [2], а за прогнозом Української

зернової асоціації передбачається експортувати не менше 60 млн. т. зерна на рік [6]. IMF Group прогнозує зростання обсягів експорту українського зерна до 2022 р. за песимістичним сценарієм до рівня 56 млн. т., а за оптимістичним – до рівня 79 млн. т. [7]. Основними споживачами українського зерна в останні роки стали Єгипет, Китай, Іспанія та Індія [4].

Економіка сільського господарства України нині знаходиться в складному економічному стані. Для виходу з нього необхідне своєчасне прийняття ряду організаційно-економічних і законодавчих заходів, дієвість яких передусім залежить від економічної оцінки реального стану сільського господарства як у цілому по країні, так і по окремих галузях, підприємствах, регіонах тощо. Стосовно сільського господарства, то в Україні є проблеми, які проявляються у відсутності або запізнілості необхідної економічної інформації, яка б характеризувала реальний стан речей.

Серед найвагоміших і невіршених проблем в аграрному секторі економіки є:

1. Забезпечення сільськогосподарського виробництва технічними засобами механізації технологічних процесів.

2. Проблеми зберігання та переробки продукції через відсутність або недостатність власних потужностей, а також через надмірні умови, які висуваються монополістичними підприємствами по зберіганню або переробці.

3. Значна невідповідність цін на сільськогосподарську продукцію і матеріально-технічні ресурси (технічні засоби, паливо-мастильні матеріали, електроенергія, мінеральні добрива, засоби захисту рослин, вартість послуг, тощо) зумовлює вимивання із сільськогосподарських підприємств фінансових ресурсів;

4. Необхідність створення системи довготривалого пільгового кредитування сільськогосподарських товаровиробників для придбання техніки, насамперед, зернозбиральних комбайнів і тракторів, розширити лізингову діяльність в агровиробничій сфері. Термін виплати коштів за складну сільськогосподарську техніку на умовах фінансового лізингу збільшити до 8-10 років.

5. Труднощі з одержанням і особливо поверненням кредитів (відсутність застави в товаровиробників, високі % ставки банків).

6. Зниження родючості ґрунтів та погіршення їх якості.

7. Низький рівень оплати праці в сільському господарстві порівняно з іншими галузями народногосподарського комплексу країни.

8. Незавершеність земельної реформи призвела до того, що значна частина сільськогосподарських угідь роками не використовується.

9. Проблеми пошуку ринків збуту продукції на вигідних умовах.

Перехід України до ринкових відносин вимагає в агропромисловому комплексі розробки нових підходів до стратегії аграрної політики, спрямованої на формування продовольчої безпеки країни, пріоритетність розвитку сільського господарства, докорінну перебудову економічних, соціальних та правових відносин в аграрній сфері, свободу підприємництва та конкуренції. Одним з основних резервів росту ефективності сільськогосподарського виробництва є раціональне використання головного засобу виробництва - землі. Тому капітальні вкладення в сільське господарство в першу чергу повинні бути використані на заходи щодо збереження земель, підвищення родючості ґрунтів, що обумовить зростання продуктивності землеробства і, зокрема, створення стійкої кормової бази тваринництва.

Сучасний стан сільського господарства входить у гостре протиріччя з стратегічними цілями національного державотворення і вимагає невідкладного прийняття цілісної комплексно довгострокової програми подолання кризи в сільському господарстві та сприянні розвитку села.

1.2 Загальні положення та обов'язки суб'єктів перевезення вантажів

В умовах розширення прав і підвищення самостійності зернових складів, борошномельних, круп'яних та комбікормових підприємств у здійсненні ними

господарсько-фінансової діяльності виникла необхідність привести чинний порядок оформлення операцій із зерном і продуктами його переробки у відповідність з новим господарським механізмом.

Потреба розроблення альбому типових галузевих форм облікових документів впливає з необхідності:

- створення єдиних правил виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність зернових складів борошномельних, круп'яних та комбікормових підприємств зовнішнім та внутрішнім користувачам;

- встановлення методичних рекомендацій щодо застосування типових форм облікових документів для ведення кількісно-якісного, внутрішньогосподарського (управлінського) обліку та складання фінансової звітності зерновими складами, борошномельними, круп'яними та комбікормовими підприємствами;

- встановлення гарантій та захисту інтересів користувачів.

Вимоги щодо застосування типових форм облікових документів поширюються на зернові склади – суб'єкти підприємництва, що є власниками зерносховищ і надають фізичним та юридичним особам послуги зі зберігання зерна з видачею складських документів на зерно та в передбаченому законом порядку отримали право на здійснення такої діяльності, а також борошномельні, круп'яні, комбікормові та інші підприємства (надалі зернові склади та підприємства).

З урахуванням характеру господарської операції, вимог нормативних документів в облікові документи можуть бути включені додаткові реквізити. Внесення додаткових реквізитів оформлюється відповідним організаційно-розпорядчим документом зернового складу/ підприємства. При цьому всі реквізити затверджених типових галузевих форм облікових документів залишаються без змін. Видалення окремих реквізитів з типових галузевих форм облікових документів не допускається (допускається введення додаткових граф і рядків).

1.3 Правове регулювання перевезення вантажів

Типові форми, розроблені із урахуванням наступних законодавчих і розпорядчих документів:

- Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 № 996-XIV зі змінами;
- Закон України «Про зерно та ринок зерна в Україні» від 04.07.2002 № 37-IV зі змінами;
- Закон України «Про засади державної мовної політики» від 03.07.2012 № 5029-VI зі змінами;
- Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22.05.03 № 851-IV зі змінами;
- Закон України «Про електронний цифровий підпис» від 22.05.03 № 852-IV зі змінами;
- «Положення про інвентаризацію активів і зобов'язань», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 02 вересня 2014 № 879 зі змінами;
- «Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 24 травня 1995 р. № 88 зі змінами.

Альбом містить типові галузеві форми облікових документів та товаросупровідні документи про якість для:

- обліку зерна;
- визначення якості зерна;
- визначення якості продуктів переробки для борошномельних підприємств;
- визначення якості продуктів переробки для круп'яних підприємств;
- обліку насінневого зерна;
- обліку промислового виробництва;
- обліку тари для зерна та продуктів його переробки;

- обліку робіт і матеріалів із знезараження зерна та продуктів його переробки;
- інвентаризації;
- надходження/ відвантаження зерна та продуктів його переробки.

До форм надані методичні рекомендації щодо їх застосування і оформлення, для забезпечення єдиної методології і організації первинного обліку на зернових складах та підприємствах.

Усі первинні документи, облікові реєстри і бухгалтерська звітність повинні складатися українською мовою. Поряд з українською мовою може застосовуватися інша мова у порядку, визначеному Законом про державну мовну політику. Документи, які є підставою для записів у бухгалтерському обліку і складені іноземною мовою, повинні мати впорядкований автентичний переклад на зазначену мову.

Оформлення первинних облікових документів, порядок і терміни їх подання у відповідні підрозділи або адміністративно-управлінські структури зернових складів та підприємств здійснюють згідно з затвердженим графіком документообігу і технології обробки відповідної інформації. Своєчасне і якісне оформлення первинних документів, передачу їх в установлені терміни для відображення в бухгалтерському обліку, а також достовірність інформації забезпечують особи, які склали і підписали ці документи.

Для контролю і упорядкування обробки даних на основі первинних документів складаються зведені облікові документи (реєстри, журнали, відомості тощо). Первинні і зведені документи можуть складатися на паперових та машинних (комп'ютерних) носіях інформації. Документ повинен бути підписаний особисто відповідальним фахівцем, підпис може бути скріплений печаткою.

Первинні і зведені документи, створені в електронному вигляді, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови дотримання вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.

Електронним вважається документ, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити документа. Електронний документ може бути створений, переданий, збережений і перетворений електронними засобами у візуальну форму. Візуальна форма надання – це відображення даних, які він містить, електронними засобами або на папері у формі, придатній для сприйняття його змісту людиною. Обов'язковим реквізитом електронного документа є електронний підпис, який накладається відповідно до законодавства про електронні документи та електронний документообіг. Електронний підпис використовується для ідентифікації автора та/ або підписувача його особи іншими суб'єктами електронного документообігу. Накладанням електронного підпису завершується створення електронного документа. Порядок використання електронного цифрового підпису на сьогодні регулюється Законом України «Про електронний цифровий підпис». Без електронного підпису електронний документ не може бути підставою для його обліку.

Відповідальність за забезпечення фіксування фактів усіх господарських операцій в первинних документах, збереження документів і звітності протягом встановленого терміну (не менше трьох років), несе керівник зернового складу, підприємства. Зернові склади та підприємства самостійно визначають облікову політику. Прийнятий порядок ведення обліку затверджується наказом чи розпорядженням керівника. Крім Порядку затверджуються:

- форми облікових документів, що застосовуваних для оформлення господарських операцій із зерном і продуктами його переробки не передбачені даною Інструкцією;
- документообіг і технологія обробки облікової документації;
- порядок контролю за господарськими операціями з зерном і продуктами його переробки, а також інші рішення, необхідні для організації обліку зерна і продуктів його переробки;
- порядок проведення інвентаризації зерна і продуктів його переробки;

- порядок зберігання облікових документів;
- інші документи, передбачені чинним законодавством.

Зерновий склад/ підприємство має право затверджувати наказом або розпорядженням первинні облікові документи, що застосовуються для оформлення господарських операцій із зерном і продуктами його переробки, за якими не передбачені галузеві форми облікових документів. При цьому вони повинні містити такі обов'язкові реквізити:

- найменування документа;
- код форми;
- дату складання;
- найменування підприємства;
- зміст господарської операції;
- кількісні та якісні (у окремих випадках окремо) показники зерна і продуктів його переробки;
- найменування посад осіб, відповідальних за здійснення виробничої операції і правильність її оформлення;
- особові підписи та їх розшифрування, включаючи електронні підписи і їх розшифровку.

В залежності від характеру операції, вимог нормативних актів, методичних вказівок з обліку і технології обробки облікової інформації, до первинних документів можуть включатись додаткові реквізити.

Для контролю та впорядкування оброблення даних про господарські операції з зерном продуктами його переробки на основі первинних облікових документів складаються зведені облікові документи (реєстри, журнали кількісно-якісного обліку та ін.). Усі господарські операції здійснюються під наглядом відповідальних за це осіб. Кожна виконувана операція вимірюється документується у відповідних первинних документах.

Документи у вигляді журналів оформлюються наступним чином. На обкладинці журналу вказуються: назва підприємства, об'єкт зберігання, прізвище

матеріально-відповідальної особи. Сторінки журналу нумерують, прошивають та скріплюють печаткою.

Ведення журналів є трудомісткою операцією і вимагає від працівника значної уваги і досконалості при оформленні чисельних документів на надходження сировини та реалізацію продукції.

Для підвищення продуктивності праці та попередження можливих помилок у веденні журналів доцільне застосування комп'ютерної техніки.

У випадку ведення документообігу у електронному вигляді з дотриманням вимог чинного законодавства зерновий склад/ підприємство зобов'язаний за власний рахунок виготовляти копії електронних документів на паперових/ електронних носіях на вимогу інших учасників господарських операцій, а також правоохоронних органів та відповідних органів у межах їх повноважень, передбачених законами. У випадках, коли відповідно до законодавства необхідне засвідчення справжності підпису на документах та відповідності копій документів оригіналам печаткою, на електронний документ накладається ще один електронний цифровий підпис юридичної особи, спеціально призначеної для таких цілей (ст. 5 Закону України «Про електронний цифровий підпис»).

Зернові склади, підприємства, що ведуть документообіг із застосуванням комп'ютерної техніки та не мають належних електронних цифрових підписів для засвідчення первинних документів і облікових регістрів проводять їх роздрукування наступним чином:

- первинні документи – при здійсненні господарської операції, якщо це неможливо – безпосередньо після її закінчення, але не пізніше наступної доби, «Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку»;
- облікові регістри та зведені журнали – в порядку, терміни та формі передбачені даною інструкцією.

1.4 Висновок до першого розділу

У першому розділі метою роботи було проаналізувати інформацію сучасного стану сільського господарства. Дізнатися про основні положення та обов'язки при перевезенні вантажів. Та розглянути правові регулювання (закони та накази) щодо перевезення вантажів у внутрішньому та зовнішньому сполученні.

Отже, грошові кошти держбюджету, що спрямовуються в розвиток сільського господарства мізерні, не повністю відповідають тим вимогам, які ставляться перед ним. За цих умов дуже складно сформувати необхідні фінансові ресурси для налагодження нормального процесу виробництва як в сільському господарстві, так і в інших галузях народного господарства.

Тому в Україні невідкладного розв'язання потребує проблема створення необхідних умов, за яких можна забезпечувати комплексне регулювання економіки та фінансову стабілізацію. А без бюджетного регулювання і контролю за суб'єктами господарювання, подальшого здійснення реформ аграрний сектор не може ефективно розвиватися.

Необхідно всебічно нарощувати обсяги виробництва продукції, підвищувати ефективність функціонування агропідприємств на основі спеціалізації і концентрації виробництва, зміцнювати матеріально-технічну базу та застосувати новітні технології.

Зернова логістична система як необхідний елемент функціонування ринку зерна потребує модернізації наявних та введення у дію нових потужностей. Для цього необхідна виважена інвестиційна політика зацікавлених суб'єктів господарювання та державна підтримка. Оскільки розвиток зернової логістичної інфраструктури забезпечує створення робочих місць, доданої вартості продукції, що призводить до збільшення надходжень у державний та місцеві бюджети. Таким чином, спільними зусиллями логістична інфраструктура в ближчій перспективі відповідатиме потребам ринку.